

ngoài vườn xuân

*mà em hỏi làm gì lũ người quên tên tục đem
cuộc đời dần vặt mười ngón tay tiếng hát nhục
nhần bài thơ nhọn buốt không bao giờ thấy
chứa ngày chủ nhật con đường dài còn đỏ máu
mồ hôi đầu ngón chân đã chín mềm sự sống
em cứ làm người con gái ngày thơ em cứ việc
đọc kinh ngày chủ nhật đừng bao giờ hỏi chúa
ở đâu vì thế là khôn khổ mình lại đi lừa dối
chính mình*

*anh tìm thấy bao nhiêu mùa tội lỗi con đường
ngã ba cúi thấp đầu mặt mưa biển chủ nhật
buồn đầy đại dương*

*anh đeo bản kinh một rách trên con ngựa già
bước đi sùi bọt và lời kinh chỉ thấy đạn bom
anh nhạt lầy vì sao ngoài tình mãi nguyện nên*

*cuộc đời còn đuổi mãi tình thương những bước
chân phỏ chợ hằm tàu cắt xén những đôi đũa
đồng mầu bát cơm cùng ngán anh lừa vào miệng
tủi hờn như những lưỡi dao nhọn sắc hai mươi
mùa sinh nhật qua chuông giáo đường không
bao giờ được một lời cùng chúa qua chân dung
đức mẹ anh nhìn thấy người con gái mắt đen
ngoài cổng đợi chờ*

*em cứ làm người con gái ngây thơ tôi chẳng
muốn trong em đời thiếu phụ cũng đừng hỏi
những người quên tên tục họ đến cuộc đời với
vì sao đen em cứ đọc kinh những ngày chủ nhật
và đừng bao giờ hỏi chúa ở đâu vì thế là khốn
khổ mình lại đi lừa dối chính mình*